

som jeg allerede flere Gange har haft Løjlighed til at nævne, idet denne Lovs § 4 har et Underafsnit, som omhandler Folkenummene og fastslaaer visse Hovedregler om disse, hvilke Hovedregler kan udfyldes nærmere gennem administrative Forskrifter, som Handelsministeren udsteder. — Jeg kan saaledes ikke imødekomme det ærede Medlems Ønske.

Den ærede Ordfører for det frisindede Landparti (Boa) nævnte enkelte Ting, som jeg ganske kort skal besvare. Det ærede Medlem ønskede i § 23 en Tilføjelse, som det maaske kan være rimeligt at overveje, en Tilføjelse, som angik den Tid, Skibet er i Søen. Naar det ærede Medlem kunde ønske noget større Frihed for Maskinmesteren, saaledes at denne skulde ansætte Maskinmandskabet og ikke blot være raadgivende, maa jeg henvise til Bestemmelserne i § 47, der sikkert giver Mesteren Frihed nok. Da Mesteren efter denne Paragraf netop fører Maskindagbogen paa sit Ansvar, og han saaledes har Adgang til selv at gøre Tilførsler til denne, synes der heller ikke at være Grund til at røre ved dette Forhold.

Det ærede Medlem nævnte endvidere § 57, idet han her ønskede indført en Bestemmelse om et Raad til at tage Bestemmelse om Kosten, hvis denne skal mindskes. Jeg maa fraraade Indførelsen af et saadant Raad. Myndigheden i dette Forhold bør sikkert forblive hos Skibsføreren. Endvidere mente det ærede Medlem, at samtlige Straffebestemmelser i Kap. 4 kunde udgaa. Den Tanke kan jeg slet ikke tiltræde. Man maa jo erindre, at der her er et stærkt Hensyn at tage til det nordiske Samarbejde.

Jeg mener nu at have besvaret de væsentligste af de fremkomne Spørgsmaal, og idet jeg ganske kan slutte mig til de anerkendende Ord, der fra flere Sider er udtalt om vor Skibsfart og det dygtige Arbejde, som udføres af alle medvirkende Kræfter, ikke mindst af det menige Mandskab ogsaa under vanskelige og farefulde Forhold, maa jeg dog fremhæve, at det forelagte Lovforslag ogsaa giver Udtryk for en saadan Anerkendelse, idet Sømandens Stilling paa alle de Punkter, hvor der foreslaas Forandringer, forbedres. Selv den, der ønsker at gaa endnu videre, maa dog vogte sig for ikke ved Lovgivningen at hindre eller svække vor Skibsfart, saa at den bliver underlegen i Konkurrencen. Vi lever jo i en Tid, hvor alle maa slaa af paa Kravene, hvis vi skal

komme vel igennem. Det haaber jeg, man ogsaa i dette Forhold vil forstaa.

Idet jeg gentager min Tak og udtaler min Villighed til Forhandling, haaber jeg paa fortsat velvillig Behandling af Lovforslaget i et Udvalg og haaber, at Udvalgsbehandlingen kan føres til Ende saa betids, at Lovforslaget inden alt for længe kan blive ophøjet til Lov.

Carl Sørensen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg har nemlig den Opfattelse, at det Arbejde, der skal gøres for at faa Lovforslaget gennemført, skal gøres i det Udvalg, der bliver nedsat til at behandle det. Jeg vil gerne have Lov til at nævne — jeg tror ikke, jeg fik det tilstrækkeligt frem i min Udtalelse i Gaar —, at Forslaget til Lov om Ændring i Søloven er foranlediget ved Forslaget til Sømandslov, idet det, der er sket ved Udarbejdelsen af de to Lovforslag, er, at alt, hvad der i Søloven vedrørte Mandskabets Rettigheder og Pligter om Bord i Skibe, tages ud af Søloven, og om alt dette lovgives der i det Lovforslag, vi behandler her. De Ændringer, der foreslaas i selve Søloven, er altsaa nødvendiggjort ved Fremsættelsen af Forslaget til Sømandslov.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen rettede en stærk Kritik mod Lovforslaget, og det undrede mig egentlig, for jeg tror dog, at hvis det ærede Medlem vil gennemlæse Sølovens 315 Paragraffer og drage en Sammenligning mellem dens Bestemmelser og de Bestemmelser, her er foreslaaet, vil han finde, at de her foreslaaede Bestemmelser over hele Linien rummer en Begunstigelse for Mandskabet. Det ærede Medlem vil ikke kunne bestride Rigtigheden heraf. I øvrigt gør det ikke saa stærkt Indtryk paa mig, at det ærede Medlem kritiserer Lovforslaget saa indgaaende, for vi er jo vante til Kritik fra det ærede Medlems Partis Side. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at der bestaar det ejendommelige Forhold, at naar de ærede Medlemmer — og dette har det ærede Medlem Hr. P. Andersen fælles med en lang Række af sine Partifæller i dette Ting — kommer op paa denne Plads, skifter de Karakter; saa har de de store Armbevægelser og de voldsomme Ord, saa hans Optræden undrer mig ikke saa meget. Men ellers er der ikke noget i Vejen for, at vi kan forhandle os til Rette med de ærede Medlemmer paa mange Punkter, og det tror jeg ogsaa,